

מ"ת 39414/08/18 - מדינת ישראל נגד אלקו פפיאשווילי, לוי פפיאשווילי (עציר), אריאל אביטן (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 39414-08-18 מדינת ישראל נ' פפיאשווילי (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 347739/2018

בפני כבוד השופט ישראל פבלו אקסלרד
המבקשת מדינת ישראל ע"י פמ"ד דרום (פלילי)
נגד המשיבים
1. אלקו פפיאשווילי (עציר)
2. לוי פפיאשווילי (עציר) שניהם על ידי בא כוחם עו"ד נס בן נתן
3. אריאל אביטן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שטיינברגר

החלטה

נגד המשיבים הוגש כתב אישום בן שלושה אישומים, המייחס להם עבירות של סחיטה באיומים. נטען כי המשיבים 1 ו-2 מלווים בריבית וכי לצורך גביית הכספים ממי שלא עמדו בתנאי ההחזר, הם נעזרו במשיב 3 וכי כולם ביצעו עבירות כאמור. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. בישיבת בית המשפט מיום 27/8/18 טענו הסנגורים לכרסום בראיות, להיעדר ראיות, הכל כפי שיפורט בהמשך הדברים. בטענות אלה עוסקת החלטה זו.

כתב האישום

1. על פי האישום הראשון, פנתה המתלוננת רוחמה אלקובי (להלן: "רוחמה") למשיבים 1 ו-2 לקבלת הלוואה. היא נפגשה עמם מספר פעמים ונטלה מהם, כל פעם, הלוואות בסכומים של כמה אלפי שקלים. במועד לא ידוע, הגיע לביתה באשדוד המשיב 3 בשליחותם של המשיבים 1 ו-2 ואמר לה לתת לו כסף וכי אם לא, הוא ייקח דברים מהבית. רוחמה אמרה לו לצאת מהבית והתקשרה למשיב 1 וביקשה שהמשיב 3 יצא מביתה. רק לאחר שהבטיחה שתשלם, אמר המשיב 1 למשיב 3 לעזוב את הבית. למחרת היום היא נפגשה עם המשיב 1, שילמה לו 500 ₪ וסוכם כי היא תמשיך לשלם לו סכום כזה עד אשר תסתדר.

2. חודשיים לאחר מכן, התקשרה רוחמה למשיב 1 ואמרה לו כי אין בידה לשלם, כי היא עוברת לאילת וכי לא תוכל לשלם עד אשר תסתדר. נטען בכתב האישום כי המשיב 1 אמר לה בקול מאיים "אין בעיה הכל טוב".

3. עוד על פי אישום זה, המשיב 3 התקשר אל רוחמה ואמר לה כי הוא בדרך לאילת "תכני את הכסף אם לא אני מגיע לאילת פותח אותך על ארבע, אני ישחט אותך היום, זה הסוף שלך, אני יודע איפה את עובדת". נטען כי המשיב אמר זאת בשליחותם של המשיבים 1 ו-2. רוחמה ניסתה להתקשר למשיבים 1 ו-2 אך לא הצליחה. היא עזבה את העבודה והגישה תלונה נגד המשיבים.

4. לאור האמור, מייחס כתב האישום למשיבים עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירה לפי סעיף 428 רישא.

5. על פי האישום השני נפגש המתלונן אלעד קרוצ'י (להלן: "אלעד") עם המשיבים 1 ו-2 ולווה מהם סכום של 8,000 ₪ בריבית של 10% לחודש. במשך ששה חודשים הוא שילם 800 ₪ ריבית מדי חודש. לאחר מכן, משלא עלה בידו להמשיך לשלם, הוא ברח לארה"ב למשך שלושה שבועות. במהלך שהותו שם, שלח לו המשיב 1 מספר מסרונים בהם איים עליו כי יגיעו עד אליו וכי יש לו שבוע ימים להחזיר את הכסף שאם לא כן, שיהיה בריא והם יגיעו אליו. במהלך אותה התקופה, קיבלה אשתו של אלעד שיחות מטלפון שמספרו חסוי בה איימו עליה כי אם היא לא תשלם את הכסף, הם יבואו אליה והיא תשלם בכוח, כי הם יודעים איפה היא גרה וכי יבואו מתחת לביתה. האשה, ליז, החליפה את מספרי הטלפון שלה.

6. בחודש ינואר 2018 הגיעו הנאשמים 1 ו-2 עם רכבם לביתה של אמו של אלעד, נכנסו לבית, החלו לצעוק עליה ודרשו את הכסף. במועד אחר הם הגיעו לבית האם, שאלו אם אלעד נמצא ופגשו שם את אחותו הקטנה של אלעד. היא לא פתחה להם את הדלת.

7. בחודש יוני 2018 הגיע המשיב 3 לביתה של האם, שאל איפה אלעד ואמר לה להגיד לו כי המשיבים 1 ו-2 מחפשים אותו. לאחר מכן, במועדים שונים, הגיעו המשיבים אל ביתה של האם כאשר המשיב 3 נכנס לבית והמשיבים 1 ו-2 המתו ברכב. באחת הפעמים הוא אמר לאם כי אלעד חייב לו כסף, כי הוא ישב עליו בבית הסוהר וכי לא מעניין אותו משטרה. נטען כי המשיב 1 התקשר אליה וביקש את כספו ואמר לה "את לא מוכנה לשלם, הבנתי". בעקבות האיומים, היא הגיעה להסדר לתשלום החוב בתשלומים של 1,000 ₪ בחודש. במועד שלאחר מכן הגיע המשיב 3 לביתה של האם, ואביו של אלעד מסר לו 1,000 ₪. חודש לאחר מכן, משלא הגיע המשיב 3 לקחת את התשלום הבא, התקשרה אמו של אלעד למשיב 1 ושאלה מדוע לא בא המשיב 3. המשיב 1 השיב כי המשיב 3 תיכף יתקשר אליה. המשיב 3 אכן התקשר ולאחר שעתים הוא בא ולקחת את הכסף.

8. בשל המעשים המיוחסים למשיבים באישום זה, נטען כי הם ביצעו עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא לחוק.

9. על פי האישום השלישי, למתלונן דניאל לב (להלן: "לב") היכרות קודמת עם המשיבים 1 ו-2. נטען כי בפברואר 2017 פנה לב למשיבים 1 ו-2 וביקש הלוואה בסך 35,000 ₪ לערך. הם מסרו לו את הסכום

תמורת ריבית של 10% לחודש. בחודש יוני איחר לב בתשלום החזר החוב. נטען כי עקב כך, התקשר אליו המשיב 3 ואמר לו כי החוב עבר אליו ודרש ממנו ₪ 25,000 מידית. לב שלח למשיב 3 מסרון בו כתב כי לא יתקשר אליו יותר וכי העניין הוא מול המשיבים 1 ו-2. בהמשך היום הגיעה המשיב 3 לחניה מול ביתו של לב וביקש ממנו לרדת. לב ירד, המשיב 3 היכה על חזהו ודרש בקול רם את הכסף וכי אם לא "יהיה בלגאן". נטען כי הוא עשה זאת בשליחותם של המשיבים 1 ו-2. לב שוחח מאוחר יותר עם המשיבים 1 ו-2 ושאל אותם מדוע המשיב 3 רוצה את הכסף ואם הוא מיועד להם, המשיב 3 שוחח עם המשיבים 1 ו-2 ולאחר מכן עם לב וזה הבין כי המשיב 3 פועל בשליחותם. נטען כי המשיב 3 התקשר מספר פעמים ללב ודרש תשלום.

10. ביום 1/8/18 הגיע המשיב 3 לביתו של לב בעת שהיו במקום אשתו של לב וילדיו הקטנים. הוא צלצל ודפק בחזקה בדלת, דרש להיכנס לבית ודרש את הכסף. לב אמר למשיב 3 כי הוא לא חייב לו כלום ובתגובה המשיב 3 צעק כי אם לא יקבל את הכסף הוא ישרוף את הבית וכי משטרה לא תעזור. לאחר כשעתיים התקשר המשיב 3 ללב ואמר לו שהוא עולה לקחת את הכסף, לב התקשר למשטרה, בהכוונת השוטרים הוא יצא מהבית ופגש את המשיב 3, שנעצר במקום.

11. בשל המעשים הנ"ל, מיוחסת למשיבים באישום זה עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק.

טענות המבקשת

12. בא כוח המבקשת הפנה לגבי האישום השני להודעת המתלונן אלעד ולכך שמשיבים 1 ו-2 פנו לאשתו ודרשו ממנה לשלם את הכסף, בעת שאלעד שהה בחו"ל. הוא הדגיש כי הם אף פנו לאמו של אלעד והגיעו לביתה, צעקו עליה ודרשו את הכסף. נטען כי הם עשו זאת מספר פעמים. בא כוח המבקשת הפנה לכך שהמשיב 3 אמר לאם כי הוא יושב על בנה בבית סוהר וכי בעקבות כך, ההורים החלו בתשלום החוב.

13. לגבי האישום השלישי טען בא כוח המבקשת כי המשיב 3 איים על לב ואמר לו כי ישרוף לו את הבית. לעניין זה הפנה בא כוח המבקשת להודעותיו של לב ולעדויות של אשתו. נטען שדי בכך כדי להצביע על קיומן של ראיות לכאורה.

14. בא כוח המשיבה הדגיש כי המשיבים 1 ו-2 שמרו על זכות השתיקה באופן גורף וטען כי יש בכך כדי לחזק את הראיות נגדם. נטען כי המשיב 3 ניסה להרחיק עצמו מהמשיבים 1 ו-2 אך קיים פלט שיחות הקושר ביניהם. כן קיים פלט הקושר את המשיב 3 באישום הראשון. בא כוח המאשימה הפנה לצילומי המסך של המתלונן באישום השלישי, כמו גם לסרטוני מצלמות האבטחה ולדוחות הצפייה. נטען כי אשתו של לב מסרה שהיא פוחדת לערוך עימות עם המשיב 3.

טענות המשיבים 1 ו-2

15. סנגורם של משיבים אלה טען כי לגבי המשיב 1 קיים כרסום בראיות וכי לגבי המשיב 2 לא קיימו כלל ראיות לכאורה.

16. לגבי האישום הראשון נטען כי רוחמה בעלת עבר פלילי, כי היא מוכרת למשטרה וחייבת כספים לרבים אחרים. נטען כי היא מסרה שהיא לקחה כספים מהמשיב 1 וכי היא אומרת שהיא לקחה כספים משני המשיבים, כי היא יודעת שהם שותפים. היא נפגשה עם המשיב 1 פעמיים והמשיב 2 רק נלווה אליו. נטען כי תיק זה נחקר ב- 16/2/17 ולא נעשה דבר. נטען כי רוחמה חייבת כספים לשני עבריינים שהם אסירים בכלא. טען הסנגור כי רוחמה אמרה שהמשיב 3 עובד אצל המשיבים 1 ו-2 רק מתוך שמועה או רכילות. נטען כי אין זאת ראיה קבילה. נטען כי באירוע של הביקור של המשיב 3 בביתה, הדבר היחיד שקושר את המשיב 1 היא העובדה כי היא התקשרה למשיב 1 וכי מיד לאחר מכן המשיב 3 עזב את הבית. הסנגור ביקש להדגיש כי היא אמרה שהמשיבים 1 ו-2 תמיד דיברו אליה יפה. נטען כי היא מעולם לא שוחחה עם המשיב 2 וכי היא היתה בקשר רק עם המשיב 1. נטען כי היא לא חששה מהמשיב 3 וכי היא "העיפה" אותו מביתה. נטען כי לא ניתן לסמוך על אותה רוחמה. נטען כי המשיבים 1 ו-2 לא איימו עליה אף פעם. הסנגור טען כי המשיב 3 לא עשה דבר לרוחמה וכי אין קשר בינו לבין המשיבים 1 ו-2. הסנגור טען לגבי הזיהוי של רוחמה את המשיב 3 במסדר הזיהוי. לטענתו, בזמן המסדר היא לא הצביעה בביטחון על המשיב 3 וכי רק לאחר מכן היא אמרה כי זה הוא שביקר אצלה. הוסיף הסנגור וטען כי המשטרה לא ערכה עימות בין רוחמה למשיבים 1 ו-2.

17. לגבי האישום השני טען בא כוח המשיבים 1 ו-2 כי מרגיז הדבר שאנשים לוקחים הלוואות ולא משלמים. נטען כי אלעד לא מסר שמי מהמשיבים 1 ו-2 איים עליו. נטען כי אין ראיה לכך שהמסרון שנשלח לאלעד נשלח מטלפון של המשיב 1. הסנגור הדגיש כי הודעת המסרון לא הוצגה. לגבי הנסיעה של אלעד לארה"ב טען הסנגור כי אין ראיה לכך כי אלעד איום וכי בשל כך הוא נסע. לגבי האמירה של המשיב 3 כי הוא מוכן לשבת על אלעד בבית הסוהר טען הסנגור כי הדבר אינו קשור למרשיו. לגבי הפגישות של אלעד עם המשיבים 1 ו-2 נטען כי אלעד לא פירט עם מי מהאחים נפגש. עוד יצא הסנגור כנגד אי עריכת עימות בין אלעד למשיבים למרות שאלעד היה מוכן לכך. נטען כי העימות שנערך דווקא כרסם בראיות. הוסיף הסנגור והטעים כי המשיב 3 הגיע פעם או פעמיים עם המשיבים 1 ו-2 לבית האם, הם חיכו ברכב אך האם לא ראתה את האנשים. נטען כי בעדותה מוסרת האם כי לא ראתה את המשיבים 1 ו-2 מעולם. לגבי עדותה של האחות בת ה-14 של אלעד נטען כי היא מעולם לא ראתה את המשיבים 1 ו-2. לגבי הודעתה של האם לפיה כל פעם שהמשיב 3 הגיע, הגיעו עמו גם המשיבים 1 ו-2 אשר נותרו ברכב, טען הסנגור כי זה שהם ישבו ברכב אינו קושר אותם. הוסיף הסנגור וטען כי רק בעדותה האחרונה מסרה האמא כי היא דיברה עם המשיב 1 וכי לא היו כל איומים. הסנגור ביקש להדגיש כי היא לא דיברה עם המשיב 2. נטען כי אין פלט של שיחות.

18. לגבי האישום השלישי טען בא כוח המשיבים 1 ו-2 כי לב לא בא במגע עם המשיב 2. לגבי הביקורים של המשיב 3 נטען כי המשיבים 1 ו-2 לא חיכו ברכב אלא אדם בשם דאטו וכי אין שום מחקר תקשורת עם האחים. טען הסנגור כי רק בעדות החמישית מסר לב כי הוא התקשר לאחים ושאל למה המשיב 3 בא לקחת את הכסף. הדבר לא מופיע בעדויות הראשונות. נטען כי לא קיימים פלטי שיחות לכך שלב ניסה

ליצור קשר עם המשיבים 1 ו-2 אך לא היתה תשובה.

טענות המשיב 3

19. בא כוח המשיב 3 טען כי באישום הראשון והשלישי לא קיימות ראיות לכאורה בשל כרסום משמעותי בראיות וכי לגבי האישום השני, קיים כרסום בראיות.

20. הטיעון החל באישום השלישי וטען הסנגור כי בסרטון שהוצג בפניו בדיון, לא רואים דפיקה בחוזקה בדלת ולא צלצול מתמשך בפעמון. אין השתוללות ואין בעיטה בדלת. לטענת הסנגור, הסיבה לתלונה שהגיש לב היא כי אשתו לקחה הלוואה כדי לשלם את החוב וכי לב הגיש את התלונה, בשל אי הנעימות עם אשתו. נטען כי לב הוא שקרן ומניפולטיבי וכי הוא נדחק לפינה בשל החוב בכ 50,000 ₪.

21. לגבי האישום הראשון טען הסנגור כי אין ראיה לכך שהמשיב 3 הוא זה שהתקשר לרוחמה. נטען כ למרות שחלף זמן רב, המטרה לא חקרה דבר מאז התלונה. נטען כי דבר רע לא אירע לרוחמה. טען הסנגור כי קיימות סתירות בין עדויותיה השונות של רוחמה במטרה, לרבות בתמליל של השיחה עם החוקר קובי. בא כוח המשיב 3 גם טען נגד הזיהוי של המשיב 3 במסדר זיהוי התמונות.

22. לגבי האישום השני טען ב"כ המשיב 3 כי אין מחלוקת בדבר קיומו של החוב. נטען שלא הגיוני הדבר שאלעד ברח לארה"ב בגלל החוב, שכן התשלום החודשי שהיה עליו לשלם בגין הריבית עמד על 800 ₪ וכל החוב היה 8,000 ₪. עד לנסיעה הוא עמד בתשלום ואף אחד לא איים עליו. עוד טען ב"כ המשיב 3 כי טענת אלעד לפיה, לאחר שחזר, במשך עשרה חודשים לא יצא מהבית אינה נכונה, שכן מדף הפייסבוק של לב עולה כי הוא בילה וטייל במקומות רבים. לגבי עדות אחותו של לב נטען, כי היא כלל לא ראתה אף אחד מהמשיבים. הסנגור אף טען כי קיימת סתירה בין גרסאות האמא, שכן בהודעה אחת היא מסרה שהמשיב 3 אמר לה שאם אלעד לא ישלם המשיב 3 ישב עליו בבית הסוהר ואילו בעדות אחרת היא אמרה שאם אלעד לא יגיע אליו, הוא ישב בבית הסוהר. הוסיף הסנגור וטען כי הבית מצולם אך לא הוצגו סרטונים ולמשיבה יש כנראה סיבה לכך.

ראיות לכאורה - אישום מס' 1

23. באישום זה, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה לכך ששלושת המשיבים ביצעו את העבירות המיוחסות להם. הראיות לגבי המשיב 2 פחותות במידת מה בעוצמתן מאילו הקיימות לגבי המשיבים האחרים.

24. אינני סבור שיש לעברה הפלילי של רוחמה כדי להשליך על עצמתן של הראיות בשלב הזה. אין מקום

לייחס למשיב 2 מעורבות פחותה במעשי הסחיטה והאיומים, אשר בוצעו לכאורה של ידי המשיבים 1 ו-2 באמצעות המשיב 3. בהודעתה מיום 27/12/16 מוסרת רוחמה מפורשות כי היא לקחה הלוואה מהמשיבים 1 ו-2 (שורה 5). אין זה נכון כי היא אמרה זאת רק בגלל שהיא יודעת שהם שותפים. רוחמה לקחה מספר הלוואות מהמשיבים והיא מוסרת כי שניהם היו באים כל פעם לתת לה כסף (שורה 16). אפנה גם לשורה 18 שם נוקטת רוחמה בלשון רבים. מההודעות של רוחמה עולה כי פניותיו של המשיב 3 אליה היו בקשר לחוב שלה כלפי המשיבים 1 ו-2. המשיב 3 הגיע אליה על מנת לגבות את כספם של המשיבים 1 ו-2. המשיב 3 התקשר אליה, עת שהתה באילת ואיים עליה באיומים בוטים תוך אמירה כי הוא בדרך לאילת לקחת את הכסף. העובדה כי השיחה אוכנה באשדוד אין בה לכאורה דבר, לפחות בשלב הזה, שכן מיוחס למשיב 3 האיום הטלפוני לעניין זה. אכן, קיימת בעייתיות בזיהוי השיחה עם המשיב 3. ואולם, המקום לברר את הטענות לגבי אמינותה של רוחמה באשר לזהות הדובר באותה השיחה, הנו בתיק העיקרי. רוחמה מסרה בהודעה הנ"ל כי המשיב 3 הגיע אליה הביתה, עת גרה באשדוד, התיישב אצלה בסלון ודרש את כספם של המשיבים 1 ו-2 (שורות 22-24). רק לאחר שהיא דיברה בטלפון עם המשיב 1, דיבר המשיב 1 עם המשיב 3 וזה האחרון יצא מהבית. יש בזה, לכאורה, כדי להצביע על הקשר בין המשיב 1 למשיב 3, ובהיות המלווים, לכאורה, המשיבים 1 ו-2, ממילא מצביע הדבר גם על קשר עם המשיב 2. בהודעתה מיום 21/3/17 מסרה רוחמה כי את ההלוואות היא נטלה משני המשיבים 1 ו-2 (ע' 1 שורה 2). עת התקשרה רוחמה למשיב 1 ואמרה לו כי אין בידה להחזיר כספים אותה עת, השיב לה המשיב 1 בקול מאיים "**אין דבר, הכל טוב**" (ע' 2 ש' 2). בהודעתה מיום 13/8/18 מסרה רוחמה כי לאחר שהיתה מדברת עם המשיבים 1 ו-2, האיומים של המשיב 3 היו פוסקים. נכון הדבר כי הקשר העיקרי של רוחמה היה עם המשיב 1 ומבחינה זו, הראיות כנגדו משמעותיות יותר מאילו נגד המשיב 2. יחד עם זאת, לפי דבריה, הצגת הדברים על ידי המשיב 3 היתה כי הוא פועל מטעם המשיבים 1 ו-2 ועל כך יש להוסיף את דבריה לפיהם את ההלוואות היא נטלה משניהם.

25. אכן, קיימים הבדלים בין ההודעות השונות שמסרה רוחמה בהתייחס למה שאירע בביתה, עת הגיע אליה המשיב 3. יחד עם זאת, עיקרי הדברים דומים ויש בהודעותיה בבחינת חומר גולמי בעל פוטנציאל להרשעה בתיק העיקרי.

26. אשר לטענה כי רוחמה מסרה שהמשיבים 1 ו-2 תמיד דברו אליה יפה, יש להשיב בשלב הזה כי הדבר אינו פוגם בראיות המצביעות על כך שהמשיב 3 פעל מטעם המשיבים 1 ו-2 באיומים, כדי לגבות את חובם.

27. רוחמה זיהתה את המשיב 3 במסדר הזיהוי. נכון הדבר כי בתחילה לא היה הזיהוי החלטי אך מיד לאחר מכן היא אמרה מפורשות כי המדובר הוא במשיב 3.

28. לטענה של ב"כ המשיבים 1 ו-2 כי לא בוצע עימות בין מרשיו לבין רוחמה לא נמסרה תשובה מפי המשיבה. יחד עם זאת, נוכח שתיקתם המוחלטת של המשיבים 1 ו-2 בחקירה, אינני סבור שיש ליתן לכך משקל משמעותי לעניין לטענה כי יש בכך כדי לכרסם בראיות התביעה.

29. אציין כי הסנגורים טענו לזמן הרב שחלף ממועד הגשת תלונתה של רוחמה עד מעצרו של המשיבים, שבא בעקבות האירועים מושא האישום השלישי. על כי חלף זמן רב לא יכולה להיות מחלוקת ויתכן כי טענה בעניין זה תעלה בשלב הדיון בבקשה להשתחרר בתנאים, ככל שכך יבקשו המשיבים. ואולם, אין בדבר כדי לפגוע בעצמתן של הראיות במקרה זה.

30. אסכם ואומר כי לגבי האישום הראשון, קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיבים ביצעו את העבירות המיוחסות להם. יחד עם זאת, הראיות לגבי המשיב 2 פחותות במידת מה בעוצמתן מאילו הקיימות לגבי המשיבים האחרים. השאלה אם יש לתת לכך משמעות לעניין בקשתו של המשיב 2 להשתחרר מהמעצר, תידון בבוא העת.

ראית לכאורה - אישום מס' 2

31. גם לגבי אישום זה מצאתי כי די בתשתית הראייתית הקיימת בתיק החקירה כדי להצביע על כך שהמשיבים ביצעו לכאורה את המעשים המיוחסים להם. אין בכרסומים שנמצאו כדי להשפיע על מסקנה זו בהשפעה של ממש.

32. בהודעתו מיום 8/8/18 מסר אלעד כי המשיבים 1 ו-2 הגיעו אליו לעבודה ומסרו לו את כספי ההלוואה, כי הוא מסר להם שיק ביטחון וכי הוא נפגש עמם פעמיים (ש' 9-8, 39-62). אלעד נקט בלשון רבים כאשר תאר את האיומים שקיבל מהטלפון של המשיב 1: "**לא משנה לאן תלך נגיע עד אליך.... אנחנו כבר נמצא אותך**" (ש' 14-15). אלעד מתייחס לכך שמשיב 3 זוהה במצלמות האבטחה כי בא לגבות את הכסף (ש' 23). אלעד מסר כי המשיב 3 אמר לאמו שתגיד שהמשיב 1 והמשיב 3 מחפשים אותו (ש' 28). המשיב 3 הוא שלקח את הכסף מהאמא, לאחר שזו החליטה להחזיר את ההלוואה שנטל בנה (ש' 36-38).

33. אשתו של אלעד, לוי, מסרה בהודעתה מיום 9/8/18 כי המשיב 3 הגיעה לבית ההורים של אלעד וכי היא ראתה אותו גם בפייסבוק, זאת לעניין זיהויו של המשיב 3.

34. אמו של אלעד, מרים, מסרה בהודעתה מיום 10/8/18 כי המשיב 3 הגיעה אליה כעשר פעמים (ע' 1 ש' 1) וכי הוא הגיע עם המשיבים 1 ו-2 (ש' 24, ע' 3 ש' 1-5). עוד היא מסרה בחקירתה כי גם המשיבים 1 ו-2 היו מגיעים עם המשיב 3 ומחכים ברכב (ע' 1 שורה 25). בחקירתה היא זיהתה כל אחד מהמשיבים 1 ו-2 למרות שהם תאומים ודומים ביותר (ע' 3 ש' 11, 18).

35. סבור אני שדי בתשתית הראייתית שתמציתה הובאה לעיל כדי להצביע על קיומן של ראיות לכאורה לגבי האישום השלישי ובהתייחס לשלשת משיבים.

36. נראה שיש ממש בטענותיו של ב"כ המשיבים 1 ו-2 לפיה לא הוצגה ראיה לכך שהטלפון ממנו נשלח

המסרון המאיים שיך למשיבים 1 ו-2. ניתן לייחס לכך כרסום מסוים, אך לאור הראיות האחרות כי "פעילות הגביה" של המשיב 3 תוך כדי איומים נעשתה כאשר המשיבים 1 ו-2 מחכים ברכב, לפחות בשלב הזה, אין בכך כדי לסייע רבות למשיבים 1 ו-2.

37. סנגורם של המשיבים 1 ו-2 טען שאין למרשיו קשר לאיום של המשיב 3 שהושמע באזני האם מרים כי הוא מוכן "לשבת על אלעד בבית סוהר". נראה בעיניי כי לאור העובדה שהדברים נאמרו כאשר המשיבים 1 ו-2 ממתינים מחוץ לבית ברכב, כפי שעשו בפעמים הקודמות, די בכך כדי להקים את התשתית הראייתית לעניין אותו האיום, גם לגבי המשיבים 1 ו-2, ברמה הנדרשת בשלב הזה. לא רק זאת אלא שהאם מסרה בהודעה אחרת כי היא דיברה עם המשיב 1, הגם שלא הוצג פלט שיחות ויתכן שיש בדבר כדי להחליש במעט את הראיה, אך לא משמעותית, לאור הראיות הנוספות.

38. יתכן שיש ממש בטענותיו של ב"כ המשיב 2 כי לא הגיוני שבשל חוב של 8,000 ₪, כאשר על אלעד היה להחזיר 800 ₪ בחודש, ברח אלעד לחו"ל. בהקשר זה טען הסנגור כי אין ראיה לכך שהיה איום לפני הנסיעה. יחד עם זאת, לאור האיומים האחרים אשר לגביהם קיימות ראיות לכאורה, לא יהיה בדבר כדי לסייע בידי המשיבים בסיוע של ממש. בנוסף, גם אם יוכח במשפט כי דבריו של אלעד לפיהם הוא לא יצא מהבית במשך 10 חודשים אינם נכונים, אין בכך כדי לפגוע בראיות האחרות, שהרי מקורן לאו דווקא באלעד. אציין כי לשלב הזה, אין משמעות ממשית להבדל בין דבריה של האם בשתי הודעות, כאשר באחת היא מסרה כי המשיב 3 אמר שהוא יושב בבית סוהר אם אלעד לא ישלם ובאחרת כי הוא יושב בבית סוהר אם אלעד לא ייצור עמו קשר. משמעות מסוימת יש לייחס להיעדר תשובה של המבקשת לטענה כי קיימות היו מצלמות לגבי הבית של ההורים של אלעד אך לא הוצגו סרטונים. שוב אומר כי למרות זאת, ראיות לכאורה לגבי אישום זה קיימות גם קיימות.

39. המסקנה הנה כי גם לגבי האישום השני קיימות ראיות לכאורה לגבי כל אחד ואחד מהמשיבים. אין בכרסומים שנמצאו כדי להשפיע על מסקנה זו בהשפעה של ממש.

ראיות לכאורה - אישום מס' 3

40. גם לגבי האישום השלישי מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה בהתייחס לכל המשיבים.

41. בהודעתו מיום 1/8/18 מזהה לב את המשיב 3 כמי שאיים עליו (ע' 3 ש' 4-5). המשיב 3 נעצר מיד לאחר שהוזעק על ידי לב, כאשר שוטרים המתינו לו ברחוב. לב מסר כי את ההלוואה הוא נטל מהמשיבים 1 ו-2. בהודעתו מיום 2/8/18 מסר לב כי כאשר הגיעה לביתו המשיב 3, היה ברכב אדם בשם דאטו וכי הוא מכיר אותו כי זה נהג לגבות את החזר ההלוואה עבור המשיבים 1 ו-2. בעניין זה חשוב לציין כי המשיב 3 עמד בחקירתו על כך שהוא הגיע לבד ברגל, אך ממצלמות הבניין עולה כי לאחר שירד מביתו של לב, הוא ניגש לרכב מזדה לבן שעמד במקום.

42. מזכר מיום 12/8/18 מצביעה לכאורה על קשר טלפוני בין מי מהמשיבים 1 ו-2 למשיב 3 וללב.

43. אמנם, המשיב 3 בא בגרסה לפיה המשיבים 1 ו-2 העבירו אליו את החוב של לב אך פרט לדברי המשיב 3 אין כל ראיה בעניין זה, שהרי המשיבים 1 ו-2 שמרו על זכות השתיקה ולא השיבו כלל לשאלות בחקירות. לא רק זאת, אלא שבהודעתו האחרונה מסר לב כי כאשר הגיע המשיב 3 הוא התקשר למשיב 1 והבין ממנו כי אכן המדובר הוא בחוב של המשיבים 1 ו-2.

44. אכן, בסרטון שהוצג לי, שהוא ללא קול, לא ניתן להתרשם אם היו טונים גבוהים בעת השיחות של המשיב 3 עם לב, אך אין זאת הראיה היחידה הקיימת לגבי אותו המפגש, שהרי קיימות הודעותיהם של המשיב ואשתו כמו גם המזכר המצביע לכאורה על קשר טלפוני רלוונטי, כאמור לעיל.

45. התוצאה הנה כי גם באישום זה, די בראיות הקיימות כדי להצביע על תשתית ראייתית לכאורית בעלת פוטנציאל להרשעה, גם אם מתעורר סימן שאלה כזה או אחר, אשר המקום לבררו הוא בתיק העיקרי.

סוף דבר

46. לכל האמור לעיל בדבר קיומן של ראיות לכאורה אוסיף ואדגיש כאן נדבך חשוב: המשיבים 1 ו-2 החליטו שלא לשתף פעולה עם המשטרה ובחרו הם בזכות השתיקה. מובן כי קיימת להם זכות חוקית לכך, אך בחירה זו יש בה כדי להוסיף, גם בשלב הזה, משקל לראיות התביעה, שהרי פתוחה היתה בפניהם הדרך למסור את גרסתם בחקירות.

47. **כפוף לאותם הסייגים שצינתי לגבי כרסום מסוים לגבי המשיב 2 באישום הראשון, קיימות לגבי שלושת האישומים ראיות ברמה הנדרשת לשלב הזה ועוד בטרם עברו אותן הראיות את כור ההיתוך של החקירות והטענות בהליך העיקרי.**

48. **בקשות הצדדים לגבי המשך ההליכים בבקשה תידונה בפני המותב הנכבד אשר אליו יועבר התיק.**

ההחלטה תושמע ותימסר לצדדים על ידי כב' השופט ע' כהן.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ח, 03 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.